

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA **Materiālu apkopojusi Anete Eihmane**

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

5.nodaļa: Brīdinājumi.

375.

Tagadējiem dugpa ne visai grūts darbs, pietiek vienīgi pateikt, - “cik tu brīnišķīgs!” – un auglis nokrīt. Bet ja vilcinātos, tad dugpas maigi dos padomu – “atliec”. Un tā atradīs brīdi, kad cilvēks atlikš gan spēku, gan iespējas. Saprotams, vienmēr paliks trešais iemīļotais līdzeklis, proti zelts.

Mēs pasargājam vienīgi uz pareizā ceļa. Ja kāds grīlojas, viņš izkrīt no stara.

376.

Kad kādam, jums zināmam Imperatoram paziņoja par uzvaru, viņš uzņēma šo vēsti gluži mierīgi. Galma ļaudis sačukstējās - “Vai tiešām vienaldzība?” Man šī uzvara jau sen pagājusi, un patlaban domāju par lielām grūtībām.”

Kad sanāk – saudzējiet veselību vai nedodiet savu manuskriptu svešās rokās, vai neizejiet no mājas. Mēs paredzam daudzus jau pagājušus apstākļus, no kuriem jāizvairās. Kas gan tik rūpīgi var noteikt sekas, ja ne Mēs, ja ne Skolotāji!? Kad Mēs runājam par atzinību, Mums, protams, tā nav vajadzīga, bet arī pa šo ceļu Mēs mēģinām vēlreiz nostiprināt tuvināšanos. Katra atšķirtība ir postoša! Tā ir kā āķis makšķernieku rokās.

377.

Protams, gara dalāmība ir sasniegta, kad centri liesmaini vada. Tā jaunrades harmonija piesātinās ar šo gara liesmu. Katrs radošais impulss, kad tas piesātina izplatījumu ar savu uguni, aizdedz garīgās lāpas. Tāpēc gara gaismeklī var aizdedzināt auras. Tā liesmainie centri no attāluma aizdedzina garīgus meklējumus. Patiesi, radīšanas darbs ir dižens!

378.

Pievērsīsim uzmanību dažām, it kā neveiksmīgām darbībām, kuru pamats tomēr ir kaut kāda sevišķa nozīme. Dažreiz var novērot, ka cilvēks veic kaut kādas darbības, kas gandrīz nesola izdošanos, bet kaut kas spiež to rīkoties tieši tā. Līdzīgas rīcības savā būtībā parasti nav sliktas, bet bieži tās atlīdzina netaisnību. Tie visi ir karmiski maksājumi; saņēmējs, protams, aizmirīs par tiem un pazaudējis ceļā daudzus garīgos uzkrājumus, bet maksātājs tomēr cenšas atdot parādu, lai gan atdodamais tērps nav vairs pēc mēra. Un tomēr parāds būs samaksāts, kaut arī to neprot saņemt. Var novērot arī maksājumus par citām, sirdij tuvām personām.

379.

Kad novietosiet vēzekļa adatu uz smilšainās virsmas, lai novērotu kosmiskās svārstības, jūs neraustīsiet adatu rokām, lai patvarīgi veicinātu tās kustības. Tāda patvarība būtu vispirms muļķīga, jo rādītāji būtu mānīgi. Tāpat arī ar gara vēzekli, nedrīkst patvarīgi sagrozīt tā rādījumus. Gara adatas zīmējumi ir komplīcēti, bet tikai sirds tiekšanās var patiesīgi un vitāli veicināt vēzekļa rādītājus. Par to pašu gara

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA **Materiālu apkopojusi Anete Eihmane**

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

5.nodaļa: Brīdinājumi.

vēzekli runā senās Tibetas Mācība. Virs pārbaudāmā galvas novieto magnētu, un ir novērojams ne tikai iekšējs reflekss, bet magnēts sāk šūpoties, pie kam tiek novērstīs kustību raksturs – tās mēdz būt straujas, vai trīcošas, bet varbūt arī aplveidīgas, un šī zīme parādis pareizo apziņas stāvokli. Protams, šis pārbaudījums ir ļoti ilgstošs un pat smokošs, jo prasa pilnīgu nekustīgumu, kas, kā jau zināt, grūti sasniedzams.

380.

“Nevēliet ļaunu Svētītajam” – tā norādīts likumos. Šajā norādījumā dižena gudrība. Jodus nereti apvaino atriebībā un ļauna atmaksāšanā. Tas, protams, pilnīgā pretrunā Joga dabai, bet tomēr Joga pulgošanai ir acīmredzamas bēdīgas sekas. Nav grūti izskaidrot šo parādību, jo kad sirds ugunīgais magnēts sūta starus uz tālām zemēm, tad var iedomāties, cik varens šo izstarojumu spēks. Ja naidnieka sūtījums sastopas ar šo vareno spēku, tad atsitiens neizbēgams. Joram pat jāpielieto ārkārtīgs spriegums, lai kaut cik vājinātu ienaidniekam smagās sekas. Bet Joga staram bieži sevišķs steidzīgs uzdevums, un ienaidnieks tad lai vaino pats sevi.

381.

Bieži ir gadījies redzēt tādus atsitienu. Tie dod gaišu liecību par ienaidnieka fizisko stāvokli. Šie atsitieni skar uzbrucēja visvājākās pusēs. Šāds apstāklis izskaidro arī seku termiņu dažādību. Patiesi, zāļu lietošanas vietā bieži vajag iznīcināt ļaunprātības pēdas. Tālab norādījums – “nevēliet ļauna svētītajiem” ir vitāla. Gandrīz dziednieciska nozīme.

382.

Viesulis sākas ne tur, kur jau šalc. Mēs saredzam zibenī, kad tas sasprindzējumā dzimst. Tāpat Mēs arī nojaušam viesuļa izveidošanos. Lai tos nenomana, kam nav jānomana. Lai arī likteņa plūsma ir kā pazemes upe, bet visi kaimiņu piemēri nepaiet garām bez sekām. Lai notiek nolemtais.

383.

Kurš bumerangs ir stiprāks? Ja tas skars pašu Skolotāju, tad ieroča atsitiens būs briesmīgs. Tāpēc Gara jēdziens tik stipri apsargāts. Kad Garu jēdziens aizskarts, tad naidīgais ierocis aizgriežas nāvējoši. Tā nav sodīšana, bet tikai paštiesāšana. Tādēļ būsim uzmanīgi ar augstākajiem jēdzieniem, tajos saskaramies ar Uguni.

384.

Tagad par noliktiem laikiem. Karmas likums līdzinās divseju Janusam, viens vada otru.

Karma nes darba augļus un rada izpaušanās laiku. Ievērojet – personiskai karmai, grupas karmai un kosmiskai karmai ir jāsaskan un tad būs arī īstais noliktais laiks. Bieži personiskās karmas attīstība velk līdzīgi grupas karmu. Dažus garus vada tikai

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

5.nodaļa: Brīdinājumi.

karma, tas ir, ja gara zināšanas ir minimālas, tad karma ir vienīgā evolūcijas iespējamība.